

James L. Snyder, „Viața lui Aiden Wilson Tozer – în urmărirea lui Dumnezeu”, Suceava, Perla Suferinței, 2009

L-am descoperit pe Tozer în primii ani de studenție și a rămas unul dintre autorii pe care îi recomand oricui vrea să citească o carte devoțională care să dea un impuls vieții sale spirituale. A. W. Tozer e un scriitor care te scoate din starea de confort și care se remarcă prin faptul că spune lucrurilor pe nume și îi îndeamnă pe cititori la reverență și adorare la adresa lui Dumnezeu.

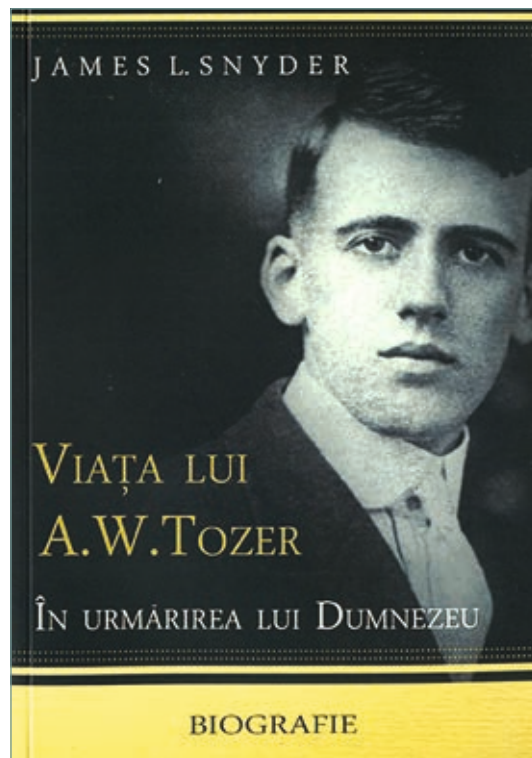
Înainte de a vă aduce la cunoștință câteva titluri de cărți, aș vrea să amintesc câteva elemente despre viața lui Tozer, pentru a înțelege mai bine slujirea și relația lui cu Dumnezeu. S-a născut în anul 1897 și a fost al treilea copil al unei familii de fermieri din Pennsylvania, SUA. Viața la fermă presupunea foarte multă muncă și puțin timp pentru școală, așa că Aiden Wilson Tozer se bucura din plin de duminicile în care putea citi tot ce îi cădea în mână. Cea care a semănat în inima lui Tozer curiozitatea de a-L cunoaște pe Dumnezeu a fost bunica paternă, care le vorbea adesea nepoților ei despre credința în Dumnezeu. După un incendiu la fermă, viața tihnită a familiei Tozer se schimbă, astfel că băieții se mută în alt oraș și încep să-și caute de lucru. Prima slujbă a lui Tozer a fost cea de vânzător ambulant în tren: vindea bomboane, alune și cărți și era plătit în funcție de cât vindea. În această perioadă, pe când avea 17 ani, în timp ce mergea spre casă de la muncă, a auzit un om care predica pe stradă. Pentru că vedea că respectiva persoană era foarte entuziasmată de ceea ce spunea, dar nu-i putea auzi cuvintele, s-a apropiat să asculte, iar cuvintele aceluia predicator au început să ardă în inima lui Aiden. Odată ajuns acasă, s-a retras în mansardă pentru a fi singur cu Dumnezeu și pentru a se gândi la ceea ce auzise. Tozer nu oferă detalii despre acele momente, dar din acea zi a început călătoria lui în urmărirea lui Dumnezeu.

Casa familiei Tozer era mereu aglomerată (cu opt membri ai familiei plus chiriași), așa că era destul de greu pentru Aiden să găsească timp și loc pentru a se ruga și pentru a studia Biblia; dar el a găsit un spațiu mic în spatele cuptorului și acela a devenit refugiul lui în momentele de părtășie cu Dumnezeu, iar acele momente

au devenit obiceiuri care au ținut toată viața. A.W. Tozer a fost cunoscut ca un om al rugăciunii: prefera prezența lui Dumnezeu prezenței oamenilor și cea mai mare parte a fiecărei zile o petrecea luptându-se cu Dumnezeu în rugăciune. La cinci ani de la convertire și fără a avea o pregătire teologică, Tozer și-a început slujirea, și de-a lungul a 44 de ani s-a remarcat ca păstor, autor, mentor spiritual, redactor și vorbitor la conferințe biblice. Mesajele lui erau profunde și sobre, iar umorul lui nerafinat. A fost caracterizat de o intuiție spirituală care l-a ajutat să vadă greșelile și piedicile care îi împiedică pe credincioși să se inchine în mod autentic și a fost preocupat de lipsa spiritualității între creștinii practicanți din vremea lui. Un leitmotiv al cărților lui Tozer este tocmai acesta: lipsa momentelor de singurătate și tăcere înaintea lui Dumnezeu împiedică cunoașterea Lui.

Cu toate acestea, A.W. Tozer a avut câteva defecte destul de supărătoare pentru cei apropiați. Fiind o fire retrasă și cu o agendă încărcată, timpul pe care îl petrecea cu soția și copiii lui era foarte puțin. Copil fiind, el a observat că mama lui era responsabilă de tot ce înseamnă creșterea și educația copiilor și de îngrijirea gospodăriei, așa că a considerat că rolul soției sale trebuie să urmeze în totul pe cel al mamei lui. Angajamentele de predicare îl țineau departe de casă, iar când era acasă, se retrăgea în camera de studiu. Singurele momente când soția lui, Ada, îl convingea să o ajute la treburile casnice erau atunci când ea îi citea în timp ce el muncea.

Un alt lucru pe care mi-l amintesc din biografia lui este că a refuzat o mașină cadou din partea bisericii pe care o păstora, deoarece condusul îi răpea timpul de citit pe care îl avea dacă călătorea cu tramvaiul. Ca păstor, a fost mai mult axat pe învățătura pe care o dădea bisericii decât pe relațiile cu credincioșii, alți slujitori ocupându-se de vizitele făcute fraților. Soția lui, în schimb, era mult mai deschisă spre relaționare, astfel că în majoritatea duminicilor îi invita la masă pe toți cei din biserică ce păreau singuri și triști, iar Tozer

era obligat să fie prezent la aceste întâlniri.

Munca lui neobosită și sacrificiile pe care le-au făcut familia și credincioșii din biserică pe care o păstora au avut ca rod o serie de predici, articole și cărți ce au trecut testul timpului și care continuă să ne fie de ajutor și nouă. Cele mai cunoscute cărți ale lui Tozer, și pe care le recomand și eu, sunt: *Urmărirea lui Dumnezeu* (primul și cel mai cunoscut tratat spiritual al autorului); *Credința dincolo de rațiune*; *Oameni care s-au întâlnit cu Dumnezeu*; *Cunoașterea Celui Preașfânt*; *Rutină, putreziciune sau trezire*.

Recomand biografia lui Tozer pentru că examinarea vieții lui ne permite să învățăm de la un om care a avut multe de spus împotriva compromisurilor pe care le-a observat în viața creștină contemporană și despre nădejdea pe care a găsit-o, mereu, în Dumnezeu.

Cărțile scrise de A.W. Tozer, precum și biografia lui, au apărut la Editura Perla Suferinței din Suceava.

ANDREEA ȘTEFĂNICĂ